МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИКО-ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КООРДИНАЦІЙНА РАДА З НАУКОВОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
СТУДЕНТСЬКА РАДА

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

86 ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ФАРМАЦІЇ - 2026»

14-15 травня 2026 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2026

ГУМАНІТАРНІ, БІОЕТИЧНІ І ПРАВОВІ АСПЕКТИ МЕДИЦИНИ ТА ФАРМАЦІЇ 361
ЕТАПИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ 361
Нагайлик Д.Ю.
МЕДИЦИНА КИЇВСЬКОЇ РУСІ: НАПРЯМИ, СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ ТА МЕТОДИ ЛІКУВАННЯ 362
Кривенко А. М.
ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАЦІЇ З ЛЮДЬМИ З ПОРУШЕННЯМИ ІНТЕЛЕКТУ ТА ПСИХІЧНИМИ РОЗЛАДАМИ 363
Козак Л.І.
ДЖЕРЕЛА ЗАПОЗИЧЕНИХ МЕДИЧНИХ ТЕРМІНІВ 364
Кисла П.Є.
АНТИЧНА МУДРІСТЬ У СУЧАСНІЙ ПСИХОТЕРАПІЇ: ВІД ЕПІКТЕТА ДО МЕТОДІВ ПОДОЛАННЯ ТРИВОГИ 365
Колісник Ю.О.
БІОЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ РЕДАГУВАННЯ ГЕНОМУ (CRISPR) В ЄВРОПІ 366
Бевзюк А.Є.
ЯТРОГЕНІЯ В ПСИХІАТРІЇ ТА ПСИХОТЕРАПІЇ: ПРИЧИНА, НАСЛІДКИ ТА ПРОФІЛАКТИКА 367
Фіногенова К.Ю.
ФАРМ-БЛОГЕРСТВО В ТІКТОК ТА INSTAGRAM: ТРАНСФОРМАЦІЯ НАУКОВОГО СТИЛЮ В «КЛІКБЕЙТ» ТА РИЗИКИ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАЦІЇ 368
Величко М.С., Безпальченко Л.М., Губушкіна А.А.
ДОКИРИЛИЧНЕ ПИСЬМО НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ 369
Потапова К.М.
СОЦІАЛЬНЕ СПРЯМУВАННЯ МИСТЕЦТВА МУРАЛІВ 370
Авраменко А. Л.
ФІЛОСОФІЯ МЕДИЧНОГО ДОСВІДУ В ЦИФРОВУ ЕПОХУ: МІЖ СТРАХОМ, САМОДІАГНОСТИКОЮ ТА ВТРАТОЮ ЦІЛІСНОСТІ ОСОБИСТОСТІ 371
Шеставіна Н.С.
ПРАВО НА ЦИФРОВУ ДРУГУ МЕДИЧНУ ДУМКУ В СИСТЕМІ AI-ASSISTED HEALTHCARE: ПРОГАЛИНИ У НАЦІОНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ 372
Бишек М.Ю., Лебич А.С.
ЮРГЕН ХАБЕРМАС І "МАЙБУТНЄ ЛЮДСЬКОЇ ПРИРОДИ": МОРАЛЬНІ МЕЖІ ЄВГЕНІКИ 373
Мастюх М.С.
ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ МЕДИЦИНИ КИЇВСЬКОЇ РУСІ 374
Невакшонова А.М.
РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКИХ ДІАЛЕКТІВ ТА ЇХ СУЧАСНИЙ СТАН 375
Горобець А. М.
ПОШУК СЕНСУ ЯК ФУНДАМЕНТ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я: ВІД ЛОГОТЕРАПІЇ ВІКТОРА ФРАНКЛА ДО СУЧАСНОЇ СТІЙКОСТІ 376
Бровко К. І.
МЕНОНІТИ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ ЕКОСИСТЕМИ СТЕПУ ПІВДЕННОЇ УКРАЇНИ В ХІХ СТ. 376
Мурашова Д.Д.
ЗАХИСТ МАЙБУТНІХ ПОКОЛІНЬ ЧЕРЕЗ БІОПОКРАЩЕННЯ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ: ЕТИЧНИЙ АСПЕКТ 377
Зінчук М.В.
ПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТЕХНІК МЕДИТАЦІЇ 378
Портна Д.І.
ЛОГОТЕРАПІЯ ВІКТОРА ФРАНКЛА ЯК РЕСУРС ПОДОЛАННЯ ЕКЗИСТЕНЦІЙНОЇ КРИЗИ ДЛЯ ЛЮДИНИ 380
Авраменко А. Л.
СУБ'ЄКТИВНА ОЦІНКА СТУДЕНТАМИ ВПЛИВУ ПОВІТРЯНИХ ТРИВОГ НА РЕЖИМ СНУ ТА КОГНІТИВНІ ФУНКЦІЇ. 381
Жураківська В.М., Фігель.С.Д.

Перші лісові плантації громадського призначення з'явилися у 1806–1810 роках на берегах річки Молочної (поблизу поселень Альтнасау та Вейнау), то вже до початку 30-х років XIX століття громада перейшла до системної діяльності. Колоністи експериментували у заплавах степових річок, впроваджували селекційні методи відбору насіннєвого фонду та випробовували різноманітні деревні породи для створення захисних бар'єрів проти вітрової ерозії ґрунтів та піщаних заносів.

Центральною постаттю та ідейним натхненником степового лісорозведення у цей період виступив Йоганн Корніс – видатний адміністратор Молочанського округу, успішний комерсант та філантроп, який де-факто був лідером спільноти. Завдяки його дослідницькому таланту були встановлені фундаментальні еколого-фізіологічні параметри рослин, придатних для культивації в специфічних кліматичних умовах степу. Корніс особисто розробляв стратегічні плани озеленення, забезпечував логістику посадкового матеріалу та здійснював загальне кураторство над проєктами. Результатом цих титанічних зусиль стало створення в межах молочанських колоній лісового масиву площею 600 десятин, що виконував функцію інноваційного наукового полігона для апробації методів степової лісомеліорації.

Масштабність проведених робіт підтверджується статистичними реєстрами Колоністського приказу за 50-ті роки XIX ст. – у менонітських господарствах басейну річки Молочної було зосереджено понад 3,4 мільйона дерев різних видів: дубів, ясенів, лип, сосен, акацій, грабів та буків. Формування таких штучних екосистем та полезахисних лісосмуг стало вирішальним фактором інтенсифікації землеробства. Зелені насадження слугували потужним щитом проти виснажливих суховіїв та руйнівних буревіїв, що дозволило значно підвищити показники врожайності зернових культур.

Господарська діяльність менонітів в степовій частині України, є прикладом адаптаційної і в той же час відповідальної трансформації навколишнього середовища, що не женеться за миттєвою вигодою, а закладає підвалини для майбутнього наступних поколінь.

Використана література

1. Бєлікова (Романюк) М.В. Меноніти: свої або чужжі на півдні України (1789-1917). *Наукові праці історичного факультету Запорізького державного університету*. 2005. Вип. XIX. – С.119-124. // https://old.istznu.org/page/issues/19/381.ukr.html

2. «... Залишити після себе щось для майбутніх поколінь» // https://risu.ua/ya-dumayu-shcho-kozhna-lyudina-povinna-zalishiti-pislya-sebe-shchos-dlya-majbutnih-pokolin_n145902

3. Хрящевська Л. Переселення менонітів у південні райони України. *Краєзнавство*. № 1–2. 2009. – С.204-209.

ЗАХИСТ МАЙБУТНІХ ПОКОЛІНЬ ЧЕРЕЗ БІОПОКРАЩЕННЯ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ: ЕТИЧНИЙ АСПЕКТ.

Зінчук М.В.
Науковий керівник: проф. Утюж І. Г.
Кафедра суспільних дисциплін.
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Актуальність теми. Майже всі дорослі, які живуть сьогодні, помруть до 2100 року, проте результати нашої колективної діяльності (зміни клімату, виснаження ресурсів, розвиток вірусів) безпосередньо вплинуть на тих, хто ще навіть не народився. Людство перебуває на етапі, коли біомедичні технології дозволяють не просто лікувати, а й змінювати фундаментальні характеристики виду для запобігання майбутнім глобальним катастрофам.

Ми маємо моральне зобов'язання захищати добробут майбутніх людей. Якщо ми визнаємо, що закласти «бомбу сповільненої дії» під ігровий майданчик сьогодні є злочином проти дітей майбутнього, то ми повинні визнати злочином і руйнування екосистеми чи ігнорування технологій, що можуть врятувати наступні покоління.

Оскільки людині бракує природної самодисципліни для вирішення глобальних проблем (наприклад, колективних дій проти кліматичних змін), біопокращення наших когнітивних та моральних здібностей стає необхідним інструментом виконання нашого обов'язку.

В етиці розрізняють негативний обов'язок (не завдавати шкоди) та позитивний обов'язок (захищати). На думку Кратчфілда Паркера, «... обов'язок захищати майбутні покоління виникає через їхню екстремальну вразливість перед нашими сьогоднішніми рішеннями» [1].

Відмова від впровадження широкого біопокращення (когнітивного та морального) сьогодні може розглядатись як порушення обов'язку захисту, що є морально гіршим, ніж ризики, пов'язані з самими технологіями вдосконалення.

Традиційна медицина зосереджена на лікуванні індивіда тут і зараз. Проте сучасні виклики вимагають розширення цієї парадигми: біопокращення сучасної людини є не примхою, а етичною необхідністю для забезпечення виживання та благополуччя майбутніх поколінь.

Література:

1. Crutchfield, Parker. (2023). Protecting future generations by enhancing current generations. In F. Jotterand & M. Ienca (Eds.), *The Routledge Handbook of the Ethics of Human Enhancement*. Routledge. pp. 282–292.

ПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТЕХНІК МЕДИТАЦІЇ

Портна Д.І
Науковий керівник: к. філ. н., доц. Федько О.Ю.
Кафедра культурології та українознавства
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

У сучасному світі, в якому все більшого значення набувають soft skills, майндфулнес з релігійної, містичної практики перетворився на корисну когнітивну навичку. Її суть полягає у безоціночному спостереженні за теперішнім моментом. Замість того, щоб «прокручувати» минуле або тривожитися про майбутнє, людина зосереджується на поточному досвіді: відчуттях у тілі, думках, звуках навколо. Це створює простір між стимулом (подією) та нашою реакцією на нього, даючи можливість обирати свідому відповідь замість імпульсивного вибуху.

Мета дослідження. Теоретично обґрунтувати та проаналізувати можливості інтеграції технік медитації (майндфулнес) в освітній процес підготовки майбутніх фахівців з реабілітації для покращення їхньої психоемоційної стійкості та професійної ефективності.

Матеріали та методи. Проведено аналіз наукових джерел та результатів сучасних досліджень, що стосуються впливу медитативних практик на когнітивні функції та рівень стресу студентів-медиків. Вивчено педагогічні аспекти впровадження технік усвідомленого дихання та м'язової релаксації як допоміжних інструментів у навчанні реабілітологів.

Отримані результати. Дослідження показало, що педагогічний потенціал медитації в контексті вищої медичної освіти є багатогранним і охоплює три ключові рівні.

По-перше, когнітивний рівень: медитація виступає як ефективний метод тренування «робочої пам’яті» та вибіркової уваги. Встановлено, що навіть короткочасні